

Balanç del govern solsoní

2 ANYS DE LEGISLATURA

El passat 16 de juny es van complir dos anys de la presa de possessió del nou govern de Solsona. Pot ser un moment adequat, doncs, per fer balanç d'aquests dos anys de legislatura.

Les tres forces que conformem el govern hem treballat coordinadament per a fer funcionar l'Ajuntament i la ciutat. La generositat mútua i la implicació ha estat notable i creiem que notòria. El full de ruta és l'acord programàtic d'aquest govern d'entesa, i l'únic i important escull que el pot fer desviar, a contracor, és la difícil situació econòmica municipal.

Entre les actuacions desenvolupades, o en les que s'està treballant, hi ha projectes d'envergadura. En part són obres inacabades o projectades d'anteriors legislatures però mancades de finançament per executar-les. Ha resultat laboriós i llarg cercar recursos per a poder solucionar-ho, però s'ha aconseguit. Començar la darrera fase de la sala polivalent i l'esperada urbanització de l'avinguda Sant Jordi en són clars exemples. O els carrers de la Regata i de Sant Llorenç que ja disposen de partides pressupostàries per a remodelar-los, properament el primer i el pròxim any el segon.

La construcció de la nova biblioteca vindrà a ser la peça més notable de la revitalització del nucli antic, alhora que solucionarà un dè-

ficit en aquest vessant cultural que té la nostra ciutat i comarca. La vorera del Vall Fred és ja una realitat que repara una necessitat històrica. O l'acabament i millora dels pavellons poliesportius. A banda d'aquestes, n'hi ha de menys vistoses però imprescindibles: un nou col·lector d'aigües residuals, una nova xarxa de reforç del servei d'aigua des de Rotxés a Solsona, o la reparació de la teulada del Casal.

Però a banda d'això, l'executiu municipal ha dut a terme iniciatives fins ara desconegudes, algunes d'elles vitals per a la promoció econòmica municipal com és la promoció turística; o per tal de fer front a la situació de crisi actu-

al com és el fons d'emergència social. El vinyet també ha rebut l'atenció del govern municipal amb el condicionament amb asfalt de cinc quilòmetres de vies principals i la senyalització de les cases. Les riberes de Solsona i el parc de la Mare de la Font també han estat objecte d'una millor atenció.

Tot això, lligat a un tracte més proper i a una nova i més clara gestió econòmica, són part del bagatge a mig camí de legislatura. Queda un tram significatiu per intentar engruixir el bagatge a presentar el maig del 2011. Els vuit components de l'equip de govern hi estan lliurats de cor i ànima conscients del molt que encara falta per fer.

Govern

El nou model de finançament

Malgrat que Esquerra volia el Concert Econòmic Solidari, amb un Estatut retallat s'ha aconseguit la reducció d'**una tercera part** del dèficit fiscal (5.137 MEUR)

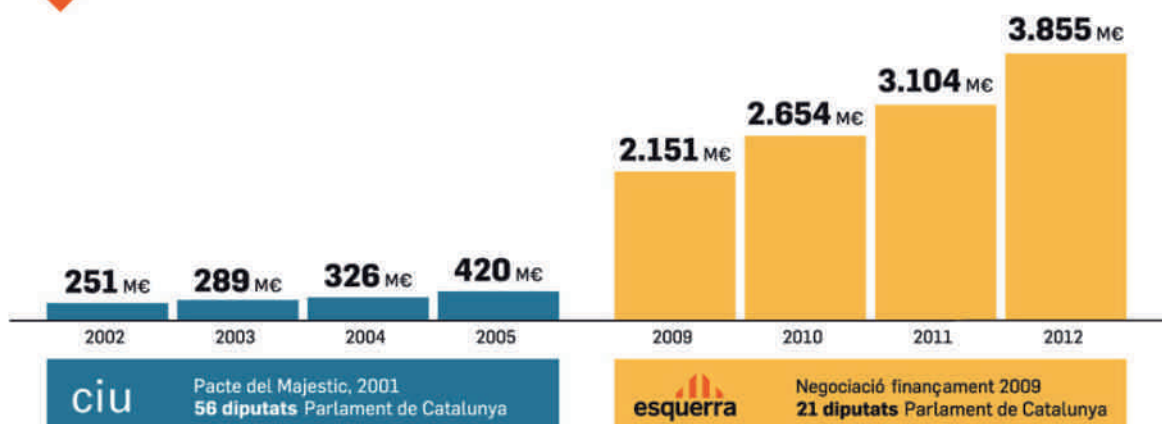
Com s'arriba a aquesta xifra (JULIOL 2009)

La setmana passada, Joan Puigcercós va donar a conèixer la xifra de **3.800 milions d'euros com el mínim que caldria assolir** en el nou model de finançament.

A aquests 3.800 milions —que són els que han d'arribar via transferència de l'Estat— cal sumar allò que preveu la Disposició Addicional tercera de l'Estatut per al 2009, en concepte de **pacte de les infraestructures**. Això ha de representar **1.200 milions** d'euros anuals. Per tant, la suma d'aquestes dues xifres resulta en els 5.000 milions d'euros fixats.

Diferència de models

Extret del diari EsquerraNacional, número 148 (del 14 al 20 de juliol)

Consultes populars per la independència

La celebració de la consulta popular per la independència a Arenys de Munt ha situat al centre del debat polític, més enllà del dret a l'autodeterminació que també, la qüestió de la consulta en ella mateixa. Per això el debat està basat en la necessitat que els principis democràtics siguin respectats i la ciutadania pugui expressar-se lliurement.

Davant d'aquesta primera experiència, des d'ERC tenim clar que hem d'apostar clarament —com vam fer a Arenys de Munt— per donar suport a tots aquells municipis que decideixin cele-

brar una consulta popular per la independència. Cal que es produeixin un seguit d'objectius per al bon funcionament i per a l'èxit de la celebració de la consulta. Els elements que creiem que cal que es donin són:

a) Suport polític de l'Ajuntament a la celebració de la consulta, ja que sense la seva concurrència i implicació és molt complicat dur-la a terme.

b) Implicació del teixit associatiu i/o de persones a títol individual. La celebració de la consulta no pot ser només una qüestió institucional.

c) Unitat d'acció, és important que les consultes estiguin coordinades en el temps. En aquest sentit entenem que l'entitat Decidim.cat ha de liderar el procés de coordinació i suport a les diferents consultes.

d) Cal elaborar un Manual de funcionament comú a totes les consultes populars per garantir la màxima homogeneïtat de les mateixes.

e) Tenir en compte aquestes condicions per tal de garantir que la consulta sigui exitosa, tant des del punt de vista de participació com en el resultat final.

Comarca

Carta oberta sobre l'urbanisme al Solsonès

Entre poc i massa, les postures al voltant dels plans urbanístics no encerten a trobar el punt adequat que necessiten els municipis rurals de la comarca

Durant els darrers anys, arran de la iniciativa de la Generalitat de Catalunya, la majoria de municipis del Solsonès s'estan posant al dia de la legalitat urbanística. Però s'adiu aquesta actualització a allò que convé a la població de la nostra comarca?

Abans de l'inici d'aquest procés només cinc dels quinze municipis de la comarca disposaven d'algun tipus de norma. Quins eren? Per descomptat, Solsona i Sant Llorenç de Morunys, tots dos amb grans nuclis urbans. La resta? Olius, Navès i La Coma i La Pedra, tots tres amb urbanitzacions. Per tant, regulació urbanística equivalia a implantar urbanitzacions. És aquest el creixement que convé als municipis rurals del Solsonès?

Els municipis rurals del Solsonès han patit un fort despoblament d'ençà la segona meitat del segle XIX que s'ha accentuat durant gran part del segle XX. Aquest despoblament ha significat una important pèrdua de serveis (escoles...), d'activitats i punts de trobada (fires, festes, hostals...). Per aturar aquesta pèrdua de serveis i recuperar-ne allà on sigui possible, cal fixar i recuperar població. I això demana respectar l'activitat econòmica lligada al territori (bàsicament agrícola i ramadera) i generar-ne de nova que sigui compatible amb els usos actuals. I la

millor manera de créixer de manera compatible amb els usos actuals és que el creixement sigui majoritàriament endogen, clar i català, amb la nostra gent.

L'instrument actual de planejament, el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) comporta tota una sèrie de legislacions, regulacions i eines que han de permetre endreçar l'urbanisme a Catalunya i prevenir, en el futur, els desastres que s'han produït en el passat a força indrets del nostre país. És un instrument de reconeguda utilitat, però ho serà també a casa nostra?

Hi ha municipis de la nostra comarca en què tot el poblament és disseminat. Això ha comportat no reconèixer oportunitats de creixement. Com ho faran perquè els seus fills es quedïn al poble sense haver-se de quedar a casa dels pares? Per a alguns hi haurà solucions, però no per a tots. I continuarà el despoblament i la pèrdua de serveis, d'activitats i, en definitiva, de vida.

Però hi ha l'altre extrem. Pobles de la nostra comarca amb un nucli de deu, quinze o vint cases, que han tingut la sort de poder comptar amb proposta de creixement. Però com es fa aquest creixement? Entre d'altres, la quantitat de parcel·les i la seva mida no s'adiuen al creixement endogen que els nos-

tres pobles necessiten.

Si en un poble de deu o dotze cases plantejem actuacions que generen de cop quinze, vint (o més) parcel·les, ens trobarem: que les dues o tres famílies que volien fer-s'hi la casa hauran d'esperar a que es desenvolupin les parcel·les. Fins qui sap quan. Però a sobre, un cop es desenvolupin, com que el promotor voldrà recupear ràpidament els diners invertits, haurà de publicitar (revistes i diaris, la típica tanca de carretera) a tot arreu la disponibilitat de parcel·les. I qui vingui, serà una loteria. Si no volem que l'activitat a pagès tingui els problemes que té arreu de Catalunya, cal que qui s'hi instal·li, primer ho vulgui i després busqui la parcel·la. I en cap cas, que sigui perquè ha vist anuncis de parcel·les qui sap on.

I la mida. Als municipis rurals del Solsonès, les cases tenen casa principal, era, horts i coberts. Com encaixa això amb les petites parcel·les que es proposen? I com encaixa això quan la proposta és, directament, d'una renglera de casetes adossades?

Si als municipis rurals del Solsonès el POUM posa traves al tipus de creixement que es necessita, per poc o per massa, potser caldrà replantejar quina mena de POUM ens convé. I no pas encaixar-lo a cops de mall.

La frase: “La realitat assenyala que no estem units a ningú, sinó que hi estem sotmesos” Manuel de Pedrolo, parlant de Catalunya i Espanya

L'entrevista a Xavier Jounou

En Xavier Jounou és l'alcalde de Solsona des de l'any 2007. Està casat amb la Isabel i té dues filles: la Laura i la Rut.

EDAT: 50 anys

PROFESSION: Pagès

AFICIONS: Llegir. Estar enganxat a un llibre és una de les experiències més plaents.

UNA QUALITAT: No em toca a mi dir-la.

UN DEFECTE: De vegades m'accelero massa depressa.

UNA CITA: “El que no vulguis per tu, no ho vulguis per ningú”.

som cap colla de trinxeraires. Som persones amb qui pots estar d'acord o no, però som responsables i no actuem ni prenem decisions de manera eixelebrada. I que també ens estimem Solsona, no hi ha només una manera d'estimar-la.

Quina és la principal dificultat que heu trobat?

Potser dues de sobrevingudes i que no hi comptàvem a l'inici de legislatura. La seccada del primer any, i la forta crisi del darrer any i mig. Sobretot aquesta darrera ens dificulta molt, com a tothom. Però ens n'hem de sortir. També he trobat que, malgrat haver-hi qualitat humana i professional, parts de l'estructura de l'Ajuntament necessiten reestructuració i organització. I ara només ho podem fer a base d'imaginació i treball, no pas d'abocar-hi possibilitats econòmiques. Però la visualització d'aquesta voluntat, i els fruits que se'n puguin derivar, entenc que són poc visibles i encara no es puguin percebre. Però s'hi treballa.

Fes una mirada de futur per Solsona.

No sóc home de fer promeses sinó de caminar constant. Em conformo de treballar per a que Solsona sigui un indret bonic per a viure dignament, sense divisions eixorques, oberta i acollidora, i on el progrés econòmic, cultural i mediambiental sigui notable i arribi a tothom. I on tothom pugui dir-hi la seva. Ah, i per una Solsona nacionalment compromesa.

Ara que ja fa més de dos anys que ets alcalde de Solsona, quina valoració en fas?

Per una banda és una experiència personal molt enriquidora, però per l'altra és un canvi radical del meu ritme de vida anterior; és una responsabilitat molt absorbent. D'alcalde n'ets les vint-i-quatre hores i la gent sempre te'n veu. A nivell de conjunt del govern municipal, no puc pas queixar-me ni de la voluntat ni de la dedicació de tots els membres que el conformem. Vull pensar que, malgrat les nostres limitacions, es capta la nostra feina. Però això, com tot, va per percepcions de cadascú.

Creus que la gent ha percebut el canvi de govern municipal?

Jo crec que l'actual govern d'entesa és més proper, més accessible, i que s'ha arremangat per donar solucions a temes que s'arrossegaven de temps, i n'hi ha d'altres que ens costen més. Però jo no puc ser gaire objectiu en aquesta reflexió.

Hi deu haver gent als qui podem haver sorprès gratament i gent que, estant molt il·lusionada en el relleu de govern, ara estigui decebuda. Deu dependre del grau d'exigència personal de cadascú. Hi ha gent que t'agraeix la més petita cosa que hagi pogut fer, i altres que tenen la màquina d'exigir sempre en marxa. Un governant és una persona que ha de decidir una cosa re l'altra, i tot no ho pots pas encertar.

Penses que s'haurà perdut un possible re- cel a un canvi històric de govern com el que protagonitzeu?

La gent d'aquí, tradicionalment, som de costums conservadors. Per tant, puc comprendre perfectament que, després de molts anys d'un govern de tarannà més semblant a la manera de ser general, a alguna gent els fes una certa por que hi hagués una alternança a l'Ajuntament. Vull pensar que, a hores d'ara, aquesta preven- ció s'ha superat i que, tot i que hem canviat coses i formes, s'han adonat que no

infoGràfica

El Trabucaire

Edita: Fundació Josep Irla
Redacció i maquetació: Gerard Bajona
Col·laboradors: Xavier Jounou i Xavier Castellana

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

Pàgina Web: www.esquerra.cat/solsona
Correu electrònic: solsona@esquerra.org
Plaça Sant Pere 3, 1r.
25280 Solsona
Telèfon i fax: 973 48 14 11

 esquerra